

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“
(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

JÚN 1974

Srdečne vás všetkých zdravím v Ježišovom drahom mene Slovom z Jakoba 5:7–11 (podľa nem. prekladu):

„A tedy pozhovejte, bratia, až do príchodu Pánovho. Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď. Pozhovejte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov. Nevzdychajte, bratia, druh proti druhovi, aby ste neboli odsúdení. Hľa, Sudca stojí pred dvermi! Za príklad, ako znášať zlé a ako zhovievať, vezmite si, moji bratia, prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom. Hľa, blahoslavíme tých, ktorí trpezlivo zniesli. O trpezlivosti Jóbovej ste počuli a skrze koniec, ktorý mu Pán pripravil, ste videli, že je Pán veľmi ľútostivý a milosrdný.“

Pre všetky významné udalosti v spásnych dejinách dal Boh vopred zaslúbenia. Keď sa približuje čas ich naplnenia, posielala Svojich služobníkov, ktorí Jeho ľud vyučujú.

Prečítaný úsek Písma obsahuje zjavenie a hlboké poučenie o súvislostiach návratu Ježiša Krista. Aj keď bolo toto Slovo napísané pred takmer 2 000 rokmi, týka sa nášho času. Príchod Pána stojí blízko pred nami. Sme napomínaní k vytrvalému očakávaniu. Mnohí spravodliví túžili prežiť to, čo Boh v tomto čase koná. Ako pri prvom príchode Krista, tak sa i teraz naplňajú proroctvá o Jeho druhom príchode. On mal Svojich svedkov vtedy a má ich aj v tomto čase. To, čo bolo v spásnom pláne rozhodnuté už od večnosti, On v určenom čase uskutočňuje. Teraz sa jedná o to, aby sme sa obrátili späť k prapôvodu Božieho zjavenia Jeho vôle.

Ján píše na začiatku svojho listu:

„Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli svojimi očami, na čo sme sa dívali, a čoho sa naše ruky dotýkali, o Slove života ... to sme videli a svedčíme a zvestujeme vám...“ (1Jn 1:1-3) **Praví služobníci Boží sú očití svedkovia toho, čo Boh podľa Svojho Slova v ich čase činil. Mali teda o čom podať správu.**

„*Na počiatku bolo Slovo...*“ (Jn 1:1) – to isté Slovo je na konci. Slovo Božie je naše svedectvo. Ešte na ostrove Patmos zložil Ján svedectvo o tom, čo videl a počul. Všetci proroci a apoštoli sa vždy obracali späť k prapôvodnému Slovu. Ak chceme vedieť, ako sa Pán na konci zjavuje, potom musíme vidieť, ako sa zjavoval na počiatku. So všetkým, v čo veríme a čo učíme, sa musíme vrátiť späť na počiatok Božieho zjavenia. Či sa jedná o učenie o Božstve, krste, krste Duchom, Večeri Pánovej, prvom vzkriesení, vytrhnutí atď., vždy sa musíme vrátiť späť k učeniu apoštolov a prorokov.

Mnohí sa vracajú len späť k počiatku ich denominácie a učia to, čo sa učilo pred päťdesiat, sto, dvesto alebo štyristo rokmi, podľa toho, kedy vznikla ich denominácia. Odvolávajú sa na zakladateľa a nevidia, že zostali duchovne stáť. Ostávajú pri tom, čo učil, bez toho, aby sa vrátili k Božej autorite Slova. Všetky denominácie a slobodné cirkvi sa vracajú k svojmu počiatku a poukazujú na svoj počiatok. Ale kto náleží k Cirkvi Ježiša Krista, prechádza popri všetkom a dospeje k prapôvodnému učeniu apoštolov a prorokov. Nezastavuje sa v Ríme ani v Nicei, ale vracia sa späť k Bohu a Jeho Slovu. Bez toho, aby si to uvedomovali, učia ľudia to, čo bolo zavedené a praktizované v priebehu storočí, a označujú za falošné to pôvodné, čo sa učilo na počiatku. Prijímajú ako správne to, čo bolo zavedené neskôr, pretože neprenikli na začiatok.

Ján píše o tom, čo bolo na počiatku. Na počiatku neboli výklady a vysvetlenia Písma, „**Na počiatku bolo Slovo...**“ Nech ide každému k srdcu, že na počiatku bolo Slovo ako originálne semeno Božie, ktoré splodilo ovocie. Až potom prišli výklady. Kto verí Božiemu Slovu tak, ako bolo vyslovené na počiatku skrze sväté ústa Pána, bude žiť. Kto ale verí výkladom, ktoré prišli neskôr, zomrie. Túto skutočnosť nachádzame potvrdenú už od čias Adama a Evy. Najprv vždy prichádza Slovo Božie a potom výklad.

Najprv povstal Mojžiš, potom Balám. Najprv konal zázraky Mojžiš na základe Božieho zjavenia, potom ich konali čarodejníci. Najprv povstali praví proroci s tým „Tak hovorí Pán“ Slova Božieho, potom prišli tí falošní so svojimi výkladmi.

Na počiatku boli praví apoštoli s učením Ježiša Krista, potom povstali falošní. Od Boha prichádza všetko pravé a pravdivé podľa Slova,

ktoré bolo od počiatku. Od diabla prichádzajú všetky neskoršie výklady Písma.

Vráťme sa späť k nášmu textu a zaoberajme sa záverom, ktorý je v ňom obsiahnutý: „*A teda pozhovajte, bratia, až do príchodu Pánova.*“ (Jk 5:7) Podľa Galatským 5 je **trpezlivosť** ovocím Ducha Svätého. Tu bude zjavné, či vlastným úsilím vytvárame vlastnú trpezlivosť, alebo či je v nás skrze Svätého Ducha vypôsobené ovocie trpezlivosti. Len tak sa nám podarí pozhovieť a byť poslušnými Slovu Písma. Pri tom myslíme na Židom 10:36-37: „*Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zasľúbenie. Lebo ešte málo, máličko, a Ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.*“

V oboch miestach Písma je reč o príchode Pána a o Duchom vypôsobenej trpezlivosti. Jakub nám dáva praktický príklad trpezlivosti, keď píše:

„*Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdňý dážď.*“ (Jk 5:7)

V tom leží veľká lekcia pre nás všetkých. Praktický príklad roľníka nám má pomôcť pochopiť, čo nám Pán chce povedať. Roľník vie, že všetko prichádza v pravý čas. Boh aj pozemské veci nádherne zoradil. Posiela dážď pred sejbou, posiela dážď pred žatvou. Oba sú potrebné. Prvý dážď slúži k zúrodneniu pôdy, ovlaženiu, aby mohlo do nej padlé semeno zomrieť. Vďaka vlhkosti sa rozloží a skrze to sa nový život uvoľní a vzíde.

Ďalší dážď prichádza, aby nový život priviedol k zrelosti. Nový, útlý život je najprv úplne slabý, ale skrze dážď a slnko zmocnie a dospeje k plnej zrelosti. Aké nádherné je vedieť, že Pán používa pozemské príklady, aby nám osvetlil niečo nebeské. Musíme len byť trpezliví, až kým Boh nevykoná, čo je potrebné. „*Pozhovajte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.*“ (Jk 5:8)

V dnešnom čase, keď má každý naponáhlo a nič nejde dosť rýchlo, musíme byť trpezliví a upevniť naše srdcia, čo sa všetko deje len skrze milosť, pretože príchod Pána je veľmi blízko. Práve v spojení s návratom Pána čítame o trpezlivej vytrvalosti.

Nie roľník určuje čas jarného a pozdňého dažďa, nie on určuje čas sejby a žatvy, ale Pán sám dáva všetky veci v pravý čas. Všetko je pod-

riadené určenému vývoju a Bohom zoradené. Pavol, veľký apoštol Pána, mal hlboký náhľad do spásneho plánu všemohúceho Boha. Jemu bolo oznámené tajomstvo Božie štyrmi spôsobmi. V pravde veriacim v Efeze píše o vyvolení pred založením sveta, o láske Božej, skrze ktorú sme predurčení za synov skrze Ježiša Krista, podľa ľúbosti Jeho vôle. Píše o záchrane skrze krv, o odpustení našich prestúpení podľa bohatstva Jeho milosti a o všetkej múdrosti a náhlade, ktorý sa nám stal v hojnej plnosti podielom.

„...oznámiac nám tajomstvo svojej vôle podľa svojej rady, ktorej vykonanie si sám predsavzal...” (Ef 1:9) U Boha neexistujú náhody. On neplánuje z jedného dňa na druhý. Mal od večnosti pripravený plán, ktorý vykonáva.

Vykonanie Jeho plánu nebude nikto brzdiť, to si môžeme byť istí. Ale všetko sa deje v Jeho čase, či už jarný alebo neskorý dážď, sejba alebo žatva. Kto chce Božiemu riadeniu správne porozumieť, musí pochopiť, že pre každé jednanie Božie musí prísť k tomu určený čas. Pavol pokračuje: *„...akonáhle prišla plnosť časov Ním usporiadaného vývoja...”* (Ef 1:10 podľa nem. prekladu) Nie my, ale Boh určuje čas a hodinu, keď sa má niečo stať. Narodenie Ježiša Krista, Jeho život a smrť, Jeho nanebovstúpenie, vyliatie Svätého Ducha, Jeho návrat, všetko je Bohom od večnosti ustanovené. On všetko usporiadal. My musíme toto Božie usporiadanie len spoznať a pridať sa k nemu. Preto Slovo napomenutia, aby sme zotrvali v trpezlivosti, až kým nepríde plnosť Božieho vývoja.

Na počiatku novozákonnej Cirkvi museli čakať, až kým nepadol jarný dážď, aby mohla nastať sejba vzácneho Slova. Teraz na konci musíme čakať na to, kým sa na semeno Božie vyleje pozdňý dážď a slnko spravodlivosti pošle plné lúče na pole žatvy. Boh to zaslúbil a vykoná to, nie kedy si to my želáme alebo chceme, ale keď to usporiadaný vývoj spásneho plánu Božieho preukáže ako nutné, či nutným učiní.

Jakub nás napomína: *„Za príklad, ako znášať zlé a ako trpezlivo vytrvať, vezmite si, moji bratia, prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom!”* (Jk 5:10, podľa nem. prekladu) Proroci boli často nad každú mieru v trpezlivosti skúšaní, pretože to často trvalo dlho, veľakrát aj stovky rokov, kým sa naplnilo, čo v mene Pánovom hovorili. Čakali na to

trpezlivo už počas svojho života. Za Abraháma to trvalo 25 rokov, ale bol si istý, že sa stane, čo Boh sľúbil. Čas neurčujú proroci, ale Boh sám. Ani my sa nemôžeme, so zreteľom na zasľúbenia Božie, nechať zmiast' neverou. Radšej vzdávame Bohu česť a ďakujeme Mu, že všetko dobre učiní. Mnohé zasľúbenia, ktorí sa vzťahujú na konečný čas, sú už naplnené. Posledné sa istotne už čoskoro naplnia.

V tomto mieste Písma budú požehnaní všetci, ktorí sa vyzbrojili trpezlivosťou a zotrvali vo viere:

„Hľa, blahoslavíme tých, ktorí trpezlivo zotrvali. O vytrvalej trpezlivosti Jóbovej ste počuli a podľa konca, ktorý mu Pán pripravil, ste videli, že je Pán veľmi ľútostivý a milosrdný.“ (Jk 5:11, podľa nem.-prekladu). V tomto texte je reč o príchode Pána, o jarnom a pozdnom daždi. Je nám povedané, že si máme brať za príklad prorokov a ich trpezlivé vytrvanie. Potom ale nie je menovaný nejaký veľký prorok, ale Jób. Písmo nečiní žiadne prázdne slová. Aj v tom leží veľký význam pre Cirkev Ježiša Krista a jej znovunapravenie v týchto posledných dňoch.

Jakub nehovorí o utrpení a núdzi, ktorá postihla Jóba, nie o popole, v ktorom sedel. To všetko nám je známe. Nie, on tu hovorí o vytrvalom vyčkávaní a kladie mimoriadnu váhu na koniec, ktorý mu Pán pripravil. **Ó, Cirkev Pána, vytrvaj!** Pán Sám nám pripraví nádherné zakončenie. On žehná oboje, počiatok i záver. Môžeme ako Jób prechádzať časom skúšok, nepochopenia zo strany priateľov a pohanenia. Áno, často to vyzerá, akoby si diabol vypýtal povolenie od Boha, ako v čase Jóba, skúšať a biť nás každým možným spôsobom. Jóbovi to spôsobilo mnoho škody. Zvesti o nešťastí nasledovali jedna za druhou.

Ale Pán sám zložil o Jóbovi svedectvo slovami: *„...nie je jemu rovného na zemi, takého bezúhonného muža, priameho a spravodlivého, ktorý sa bojí Boha a chráni sa zlého?“* (Jób 1:8) A predsa bol skúšaný. To isté svedectvo môže Pán zložiť o Svojej Cirkvi. A napriek tomu musí prejsť skrz najhlbšie skúšky, tak ako Jób, až kým nebude zjavené plné znovunapravenie. V tejto súvislosti myslíme na Slová nášho Spasiteľa z ev. Lukáša 22:31-32: *„Šimone, Šimone, hľa, satan si vás vyžiadaval, aby vás preosial ako pšenicu; ale Ja som prosil za teba, žeby nezašla tvoja viera...“* Pán sa modlil za nás všetkých.

Zvláštnym spôsobom myslíme na veľkňazskú modlitbu. Aj keď sa nám diabol pokúša rozlične škodiť, bude na konci aj tak zjavené, že

Boh Svoj cieľ s nami všetkými dosiahol. Dáva nám trpezlivosť a vytrvalé zotrvanie. Tak ako i Jóbovi, Boh zaslúbil všetko znovu nahradiť. Musíme len byť trpezliví, až kým nedosiahneme cieľ.

V poslednej kapitole Jóba čítame:

„A Pán navrátil to, čo bolo odňaté Jóbovi, keď sa modlil za svojho priateľa. A Pán pridal všetkého toho, čo mal Jób, dvojnásobne.“

Tu sa musíme opäť učiť novú lekcii. Aj keď Jóba jeho priatelia obviňovali a hanili, mal milosť od Boha, aby sa za nich prihovárал. Aj my budeme v tomto čase našimi priateľmi a známymi nepochopení. Všetko možné sa o nás hovorí. Ale nezabúdajme – pred nástupom znovunahradenia sa musíme prihovárať za našich priateľov, za našich bratov a sestry. Len tak môže byť znovu nastolený blahoslavený stav Cirkvi.

Potom, čo Boh všetko Jóbovi nahradil dvojnásobnou mierou, stojí napísané: *„A tak prišli k nemu všetci jeho bratia a všetky jeho sestry ako i všetci, ktorí ho znali pred tým...“* (Jób 42:11) To isté sa bude opakovať, keď spadne na Cirkev živého Boha pozdný dážď, všetko bude nahradené a privedené do správneho stavu.

Vyliatie Svätého Ducha bude také mocné, že samy bláznivé panny prídu k múdrom a budú prosiť o olej. Vtedy prišli bratia, sestry a priatelia k Jóbovi, potom čo ho Boh pozdvihol z prachu, uskutočnil pri ňom Svoje zaslúbenie a jeho vytrvalé vyčkávanie sa vyplatilo, on však už predtým vyznal: *„Ja viem, že môj Vykupiteľ žije...“* (Jób 19:25) To je aj naše vyznanie. Vieme, že Ježiš Kristus, náš Spasiteľ, žije. On hovoril, On sa zjavil. Priviedol Svoju Cirkev teraz na konci späť k pravému učeniu, aké bolo na počiatku. **S veľkým napätím, ale trpezlivo, prosíme o milosť od Boha môcť sa modliť za našich priateľov a bratov, ktorí nás zle porozumeli. Sme si istí, že Boh znovu nastolí blahoslavený stav Cirkvi, že rozmnoží vieru a moc a učiní nás v tomto čase účastnými dvojnásobnej miery požehnania. Potom sa naši bratia a sestry, ktorí nami predtým opovrhovali, vrátia späť.**

Varovanie: *„Lebo vám je trpezlivosti treba...“* (Židom 10:36) si chceme všetci vziať k srdcu. Proroci, ktorí hovorili v mene Pánovom, nám stoja ako predobraz pred očami. Držíme sa pevne toho, čo Boh

skrže nich povedal, pretože vieme, že sa hodina naplnenia všetkých prorociev priblížila. Už nie je žiadna ďalšia zastávka. Znovunapravenie sa musí uskutočniť, ako to hovorí Písmo.

Podľa Efezským 1:19-20 zjaví Boh pri tých Svojich tú istú moc a potvrdí sa tak, ako sa potvrdil v Kristu, keď povstal z mŕtvych. Smrť musí byť v Cirkvi premožená životom Božím. Prekypujúca moc Božia musí byť zjavená vo všetkých údoch tela Ježiša Krista, ako bola zjavená pri Hlave. Víťazoslávne prišiel ako Víťaz nad smrťou, peklom a diablom. On, Víťaz z Golgoty, bol vysoko vyvýšený a sedí na pravici majestátu Božieho. On panuje, až kým mu nebude posledný nepriateľ položený k podnoži Jeho nôh. Predtým ako sa vráti, aby vzal Svojich domov, naplní tá istá Božia moc naše smrteľné telá a obživí nás podľa Slova Písma:

„A ak Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak tedy Ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrže Svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.“ (Rm 8:11)

Celé stvorenie túži po zjavení synov Božích. On, Víťaz z Golgoty, z nás činí víťazov skrže Golgotu. On premohol, aby sme my skrže Neho premohli. Keď bude tá istá moc v údoch Jeho tela, aká bola v Ňom, Hlave, tak sa budú diať tie isté zázraky a znamenia – dokonalé víťazstvo Božie bude zjavené k oslave Ježiša Krista a k dokončeniu Jeho Cirkvi.

Ak by len mohli všetci pochopiť, čo pre nás Boh pripravil, a trpezlivo vyčkať, až príde hodina Pána, kedy sa to všetko uskutoční, takže bude Jeho moc a sláva na nás preukázaná tak, ako bola zjavená pri Ňom. Jób je nám postavený pred oči ako príklad znovunapravenia. Boh Sám dal zasľúbenie: *„Ja všetko nahradím!“* (Joel 2:25) On poslal v tomto čase Svojho služobníka a proroka, aby všetko zoradil podľa Písma. Zvest' konečného času môže byť zhrnutá slovami: **Späť k Biblii! Späť na počiatok! Späť k prapôvodu Božského zjavenia! Konec so všetkými výkladmi Písma! Späť k originálnemu semenu Slova Božieho! To sú predpoklady pre znovunapravenie.**

Sme Bohu z celého srdca vďační za poslanie Jeho služobníka a proroka br. Branhamu, ktorý sa obetoval v nesebeckej láske k Bohu a Jeho ľudu, aby kázal teraz na konci Slovo, ktoré bolo kázané na po-

čiatku, a biblické pravdy a učenia nanovo postavil na svietnik Cirkvi.
„Kto má ucho, ten čuj, čo Duch hovorí Zborom!“ (Zj 3:22)

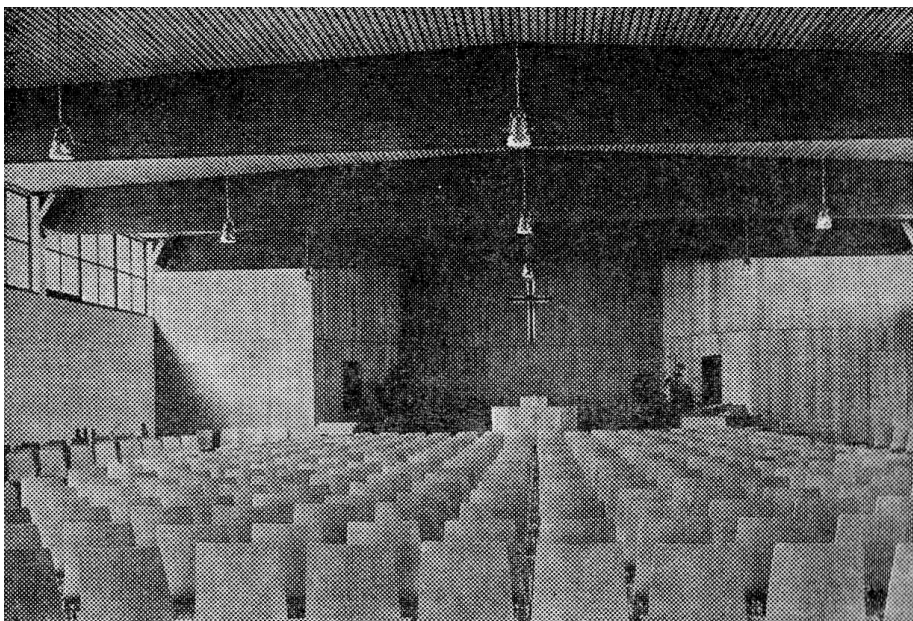
Všetci, ktorí v tomto čase počúvajú na hlas Slov Božích, vytrvajú v trpezlivosti a z celého srdca veria každému zasľúbeniu, budú mať účasť na plnom znovunapravení, ktoré Boh skrze mocné vyliatie Svojho Svätého Ducha uskutoční. Nech Svätý Duch každému jednotlivcovi tak objasní preberané biblické miesta a ďalej hovorí k našim srdciam, až dospejeme k plnému porozumeniu tajomstiev Božích a uskutočneniu Jeho spásneho plánu.

„Tedy neodhodte svojej smelej dôvery, ktorá má veľkú odplatu. Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zasľúbenie. Lebo ešte málo, máličko, a Ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.“ (Žd 10:35-37)

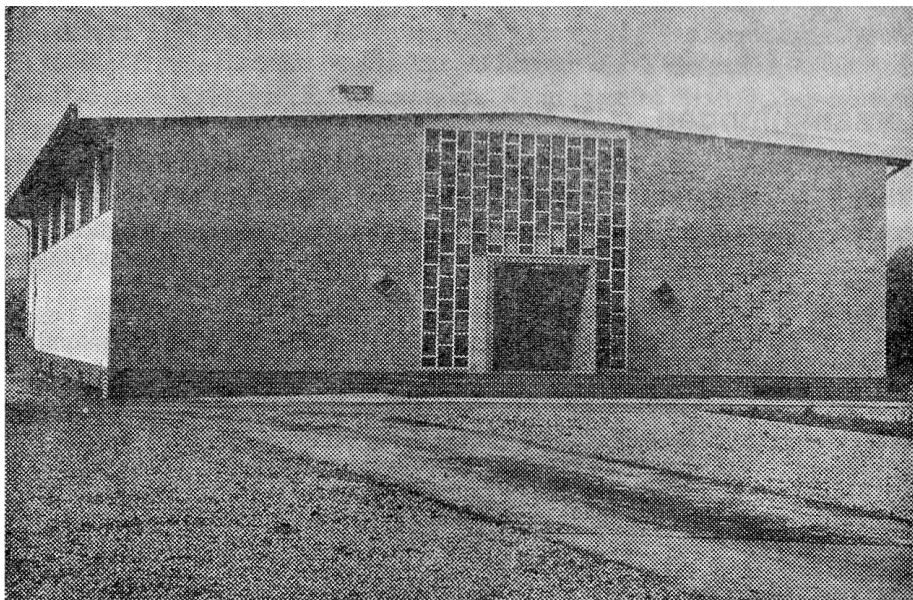
„Ja, Ježiš, som poslal Svojho anjela, aby vám toto svedčil po zboroch. Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná. A Duch a nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.“ (Zj 22:16-17)

Vo vďačnej láske spojený

Bro. Frank

Toto miesto modlitby, prosto a jednoducho vybudované, ponúka cca 700 miest na sedenie a jeho kapacitu možno rozšíriť až na 1 000 miest. Sme Bohu veľmi vďační za hodiny požehnaní, ktoré sme tu smeli prežiť. Nech sa Pánu zaľúbi hlásať Svoje zjavené Slovo z tohto miesta, ako vtedy v Jeruzaleme, až do končín zeme.

Modlitebňa v Krefelde, ulica Untergath 301–303.